5 Αυγούστου 2026

Μοναχός Αλέξιος Νεοσκητιώτης (1886 – 5 Αυγούστου 1963)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Μοναχός Αλέξιος Νεοσκητιώτης, ο Γέροντας της υπομονής

Image not found or type unknown

Μοναχός Αλέξιος Νεοσκητιώτης, ο Γέροντας της υπομονής

Γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Κορινθίας, στην πατρίδα του οσίου Γερασίμου του Νέου († 1579), ο κατά κόσμον Αλέξανδρος Ιωάννου Κοΐνης το 1886. Το 1905 μετέβη στην Αμερική προς εργασία επί πενταετία. Το 1910 προσήλθε στην ιερά Καλύβη της Κοιμήσεως της Θεοτόκου της Νέας Σκήτης, στη συνοδεία του ιερομονάχου Κυρίλλου. Εκάρη μοναχός το 1912. Διακρίθηκε για την υπακοή, την ταπείνωση και την υπομονή στις ασθένειες.

Επί τρία έτη έπασχε από καρκίνο. Με θείες Λειτουργίες και Παρακλήσεις στην Παναγία και τον άγιο Παρθένιο έγινε καλά. Την εικόνα του αγίου Παρθενίου, προστάτου των καρκινοπαθών, είχε στο προσκεφάλι του. Μετά τη θεραπεία του διακονούσε και πάλι ακούραστα και πρόθυμα. Ασθένησε και πάλι και είχε μεγάλες πληγές στο πόδι. Υπόμενε γενναία πάντοτε. Κάποτε ανεβαίνοντας από τους ωραίους κήπους της Καλύβης τους είπε στον παραδελφό του Μακάριο († 2006): «Κουράσθηκα πιά, ας με πάρει ο Θεός να ησυχάσω». Ζήτησε ν' αποθάνει. Μετά λίγες ημέρες επιδεινώθηκε η υγεία του και αναπαύθηκε, για να ησυχάσει από τους πολλούς κόπους του. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 5.8.1963, αφού προείδε και προείπε το τέλος του.

Μοναχός Αλέξιος Νεοσκητιώτης, ο Γέροντας της υπομονής

Image not found or type unknown

Μοναχός Αλέξιος Νεοσκητιώτης, ο Γέροντας της υπομονής

Στην εξόδιο ακολουθία του ζήτησε να παρίσταται και ο από την ίδια Καλύβη μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κύριλλος. Τον ειδοποίησαν τηλεγραφικώς και κατέφθασε, για να προστεί της εξοδίου ακολουθίας, στην οποία προσήλθαν όλοι οι πατέρες της σκήτης αλλά και πολλοί άλλοι, δίχως να έχουν ειδοποιηθεί. Τρεις ημέρες μετά την κηδεία του ήλθαν αναζητώντάς τον τα πέντε αδέλφια του, που είχαν πάρα πολλά χρόνια να τον δουν. Προσκύνησαν με δάκρυα τον σταυρό του φρεσκοσκαμένου τάφου του. Ο μακάριος Γέροντας Αλέξιος είχε πενήντα χρόνια να βγει στον κόσμο.

Κατά τον ανώνυμο συντάκτη της νεκρολογίας του: «Ήτο απλούς και άκακος, δεν ησχολείτο με τίποτε άλλο παρά με τον κήπον του και με τα του οίκου του. Με

όλους τους πατέρες της Σκήτης ήτο αγαπημένος, με τους συγγενείς του δεν είχε ποτέ σχέσεις, πράγμα απαραίτητον διά τον Μοναχόν, ούτε ποτέ επήγε να τους ιδή, ούτε τους έγραφε. Προ μηνός προείδε τον θάνατόν του... Απήλθε προς Κύριον αφήσας τον σεμνόν και ενάρετον βίον του υπόδειγμα εις την Συνοδίαν αυτού».

Μετά την εξόδιο ακολουθία του Γέροντος Αλεξίου (φωτ. Γέροντος Ιγνατίου Νεοσκητιώτου)

Image not found or type unknown

Μετά την εξόδιο ακολουθία του Γέροντος Αλεξίου (φωτ. Γέροντος Ιγνατίου Νεοσκητιώτου)

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον ‘Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου. Ανωνύμου. Νεκρολογία, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 327-328/1963, σσ. 450-451. Βενεδίκτου Αγιορείτου ιερομ., Προσκυνητάριον Ιεράς Νέας Σκήτης, ‘Άγιον Όρος 2010. σ. 101. Πληροφορίες πήραμε από τον Γέροντα Ιγνάτιο της Καλύβης Κοιμήσεως Θεοτόκου (Κυριλλαίων) Νέας Σκήτης (24.4.2009). τον οποίο και ευχαριστούμε.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Β' – 1956-1983, σελ. 699-701, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*